Zakochana Żyrafa

Możliwe opcje dodatkowe do pobytów i imprez okolicznościowych

Pobyt lub przyjęcie w Zakochanej Żyrafie można uzupełnić o wydarzenie muzyczne, warsztaty artystyczne, taneczne, oprawę fotograficzną lub Rytuał Przejścia.

1. MUZYKA NA ŻYWO W ZAKOCHANEJ ŻYRAFIE

Nie każda uroczystość potrzebuje didżeja, parkietu i muzyki grającej do rana. Czasem wystarczy głos, kilka instrumentów i koncert przygotowany specjalnie dla zgromadzonych gości.

Zakochaną Żyrafę można wynająć na cały weekend, a pobyt uzupełnić wybraną oprawą muzyczną. Proponujemy kameralny recital, koncert operowo-operetkowy, wspólne muzykowanie w ludowym i biesiadnym wydaniu albo niezwykle emocjonujący recital piosenki francuskiej.

RECITAL PIOSENKI FRANCUSKIEJ

Są chwile, które chcemy zapamiętać na długo, a najpiękniejsze wspomnienia często mają własną melodię.

Recital francuski to muzyczna opowieść pełna emocji, wdzięku i paryskiej atmosfery. Muzyka nie stanowi tu jedynie tła spotkania — staje się jego ważną częścią, przenosząc gości do romantycznego Paryża i przywołując melodie, które wzruszają, budzą wspomnienia i wywołują uśmiech.

W programie znajdują się utwory Édith Piaf, Charles'a Aznavoura, Jacques'a Brela, Marie Laforêt, Lary Fabian, Jean-Jacques'a Goldmana, Renauda, Vianneya, Stromae, Zaz i Fréro Delavega.

Recital może uświetnić wesele, rocznicę, urodziny, jubileusz, uroczystą kolację albo kameralne przyjęcie w Zakochanej Żyrafie. Niech muzyka opowie historię tego wieczoru.
Recital do podkładu muzycznego.
Wykonanie: Klaudia Zboralska

Zakochana Żyrafa

KAMERALNY RECITAL

Koncert oparty na śpiewie z akompaniamentem muzycznym, opcjonalnie wzbogacony brzmieniem akordeonu. W repertuarze znajdują się pieśni Chopina, Rodriga, Schuberta, Faurégo oraz inne utwory romantyczne.

To propozycja na uroczysty obiad, jubileusz, rocznicę, rodzinne spotkanie albo wieczór, który ma mieć nieco bardziej niezwykłą oprawę.

Wykonanie: Joanna Skwara, Andrzej Gugała

OPERA I OPERETKA BEZ WIELKIEJ SCENY

Wybrane arie Mozarta, Pucciniego, Donizettiego, Belliniego, Dvořáka i Straussa mogą zabrzmieć także w salonie, ogrodzie albo przy wspólnym stole.

Program może mieć charakter poważniejszy lub lżejszy i bardziej przewrotny — od lirycznych arii operowych po pełne wdzięku fragmenty operetek. Nie trzeba znać libretta ani wiedzieć, kiedy wypada klaskać.

Wykonanie: Joanna Skwara, Andrzej Gugała

NA LUDOWO I BIESIADNIE

Dla tych, którzy wolą śpiewać razem z artystami, przygotowaliśmy program z popularnymi piosenkami ludowymi, biesiadnymi i szantami. Śpiewowi mogą towarzyszyć akordeon, gitara lub flet.

Możliwy jest występ w strojach krakowskich, wspólna zabawa z haftowaną chusteczką, a nawet zaproszenie gości do poloneza lub walca. Słuchanie nie jest obowiązkowe — można śpiewać, tańczyć i włączyć się do zabawy.

Wykonanie: Joanna Skwara, Andrzej Gugała

2. WARSZTATY ARTYSTYCZNE:

Prowadzenie : Agnieszka Krzyżanowska- Kasjanowicz, Jacek Kasjanowicz

RODZINA NA PŁÓTNIE

Zakochana Żyrafa

Każda osoba tworzy fragment obrazu, a na końcu wszystkie części zostają połączone w jedno wspólne dzieło, które rodzina zabiera do domu.

ART NIGHT

Twórcze spotkanie dla par, rodzin, przyjaciół i grup – także z okazji urodzin, wieczorów panieńskich czy rocznic.

Do wyboru: malowanie, portrety, kolaż albo wspólne wielkie płótno.

W programie może znaleźć się muzyka, przygotowana martwa natura lub model, duże arkusze papieru, węgiel, farby. Kilka krótkich zadań, a następnie swobodna praca.

SZTUKA I STÓŁ – SPOTKANIE LUDZI PRZY SZTUCE I JEDZENIU

Połączenie wspólnego tworzenia, jedzenia i rozmowy.

Przykładowy przebieg: przyjazd, kawa, około czterech godzin malowania z przerwą, wspólna kolacja przy dużym stole, wino, rozmowy i możliwość dalszego swobodnego malowania.

Edycje: Portret, Abstrakcja, Pejzaż, Złoto, Martwa natura.

3. ZATAŃCZ. ZRELAKSUJ SIĘ. POCZUJ ENERGIĘ!

Zajęcia taneczno-relaksacyjne– forma integracji, aktywnego wypoczynku i dobrej zabawy.

Zumba – energia i pozytywna atmosfera.

Taniec towarzyski – latynoamerykański, użytkowy i standardowy.

Relaks i ruch – odprężenie, muzyka i chwila dla siebie.

Zajęcia są dostosowane do wieku i możliwości uczestników. Nie wymagają doświadczenia tanecznego.

Prowadzenie: Justyna Wrona- Kraj

4. FOTOGRAF

Artur Brocki – fotograf eventowy i weselny

„Fotografuję ludzi, emocje i chwile, których nie da się powtórzyć. W fotografii eventowej i weselnej szczególną uwagę zwracam na detale – spojrzenia, gesty, uśmiechy, drobne wzruszenia i momenty, które często umykają w natłoku wydarzeń. Lubię być blisko, ale pozostawać niezauważony. Obserwuję i czekam na ten właściwy moment, aby uchwycić emocje w ich najbardziej naturalnej formie. Nie tworzę jedynie pamiątkowych zdjęć – staram się opowiedzieć historię wydarzenia poprzez ludzi, atmosferę i szczegóły, które budują jego wyjątkowy charakter. Doświadczenie zdobyte w fotografii dokumentalnej, sakralnej i reportażowej nauczyło mnie uważnego patrzenia na człowieka i otaczającą go rzeczywistość. To właśnie tę uważność przenoszę na fotografię ślubną i eventową. Wierzę, że najpiękniejsze zdjęcia często powstają wtedy, gdy nikt nie pozuje. Dlatego szukam prawdziwych emocji, spontanicznych reakcji i krótkich chwil, które po latach stają się najcenniejszymi wspomnieniami.

5. RYTUAŁ PRZEJŚCIA
Prowadzenie : Ewelina Smereczyńska

Rytuał Przejścia — oczepiny dla Pary Młodej

To autorski rytuał przejścia, który nadaje tradycyjnym oczepinom głębszy, symboliczny wymiar. Inspirowany dawnymi obrzędami weselnymi, słowiańską symboliką oraz ideą przejścia pomiędzy kolejnymi etapami życia, staje się wyjątkowym momentem podczas wesela.

W centrum rytuału znajduje się Para Młoda. To właśnie ona przekracza symboliczny próg pomiędzy życiem, które znali do tej pory, a nowym rozdziałem, który od tej chwili będą tworzyć razem.

Rytuał rozpoczyna się od symbolicznego pożegnania tego, co było. Para Młoda zostaje zaproszona do zatrzymania się na chwilę i spojrzenia na drogę, która doprowadziła ich do tego miejsca — na dzieciństwo, domy rodzinne, przyjaźnie, wcześniejsze role, doświadczenia i wszystkie osoby, które miały wpływ na to, kim są dzisiaj. To moment wdzięczności za przeszłość, ale także świadomego pozostawienia za sobą tego, co już nie musi być niesione dalej. Następnie przychodzi czas na przejście przez próg.

W symbolicznej formie Para Młoda zostaje oczepiona z dotychczasowego etapu życia i przyjęta do nowego. Dawne elementy obrzędu — nakrycie głowy, jego zdjęcie, symboliczne przekazanie wianka czy welonu — zostają potraktowane nie jako zabawa sama w sobie, lecz jako znaki przemiany.

Wokół Pary Młodej gromadzą się najbliżsi — rodzina, przyjaciele i osoby, które są świadkami ich drogi. Zamiast przypadkowych zabaw i konkursów pojawia się przestrzeń na słowa, życzenia, symbole i gesty. Goście mogą przekazać Parze Młodej intencje na wspólne życie, dobre słowa, błogosławieństwa oraz to, co chcieliby, aby zawsze było obecne w ich domu.

Może pojawić się ogień, woda, ziarno, chleb, kwiaty lub inne symbole związane z domem, płodnością, dostatkiem, miłością i ciągłością życia. Każdy z elementów zostaje dobrany tak, aby opowiadać historię tej konkretnej Pary.

Rytuał może również nawiązywać do dawnych oczepin, ale nie jest rekonstrukcją historycznego obrzędu. Jest współczesną, autorską interpretacją tradycji — inspirowaną jej symboliką, lecz stworzoną z myślą o konkretnej Parze Młodej i jej historii.

Rytuał Przejścia — oczepiny dla Pary Młodej

To autorski rytuał przejścia, który nadaje tradycyjnym oczepinom głębszy, symboliczny wymiar. Inspirowany dawnymi obrzędami weselnymi, słowiańską symboliką oraz ideą przejścia pomiędzy kolejnymi etapami życia, staje się wyjątkowym momentem podczas wesela.

W centrum rytuału znajduje się Para Młoda. To właśnie ona przekracza symboliczny próg pomiędzy życiem, które znali do tej pory, a nowym rozdziałem, który od tej chwili będą tworzyć razem.

Rytuał rozpoczyna się od symbolicznego pożegnania tego, co było. Para Młoda zostaje zaproszona do zatrzymania się na chwilę i spojrzenia na drogę, która doprowadziła ich do tego miejsca — na dzieciństwo, domy rodzinne, przyjaźnie, wcześniejsze role, doświadczenia i wszystkie osoby, które miały wpływ na to, kim są dzisiaj. To moment wdzięczności za przeszłość, ale także świadomego pozostawienia za sobą tego, co już nie musi być niesione dalej. Następnie przychodzi czas na przejście przez próg.

W symbolicznej formie Para Młoda zostaje oczepiona z dotychczasowego etapu życia i przyjęta do nowego. Dawne elementy obrzędu — nakrycie

głowy, jego zdjęcie, symboliczne przekazanie wianka czy welonu — zostają potraktowane nie jako zabawa sama w sobie, lecz jako znaki przemiany.

Wokół Pary Młodej gromadzą się najbliżsi — rodzina, przyjaciele i osoby, które są świadkami ich drogi. Zamiast przypadkowych zabaw i konkursów pojawia się przestrzeń na słowa, życzenia, symbole i gesty. Goście mogą przekazać Parze Młodej intencje na wspólne życie, dobre słowa, błogosławieństwa oraz to, co chcieliby, aby zawsze było obecne w ich domu.

Może pojawić się ogień, woda, ziarno, chleb, kwiaty lub inne symbole związane z domem, płodnością, dostatkiem, miłością i ciągłością życia. Każdy z elementów zostaje dobrany tak, aby opowiadać historię tej konkretnej Pary.

Rytuał może również nawiązywać do dawnych oczepin, ale nie jest rekonstrukcją historycznego obrzędu. Jest współczesną, autorską interpretacją tradycji — inspirowaną jej symboliką, lecz stworzoną z myślą o konkretnej Parze Młodej i jej historii.

Rytuał Przejścia pozwala nadać oczepinom znaczenie — stworzyć moment, który nie jest tylko kolejnym punktem weselnego programu, ale symbolicznym, niemal mistycznym, przejściem przez próg nowego życia.

Rytuał Przejścia — słowiański wieczór panieński

To autorski, symboliczny rytuał przejścia inspirowany słowiańską kulturą, archetypami kobiecości i postaciami bogiń obecnymi w dawnych tradycjach.

Każdy rytuał tworzony jest indywidualnie dla panny młodej. Na podstawie jej osobowości, historii, wartości i tego, co chce zostawić za sobą, wybieram boginię lub kobiecy archetyp, który staje się przewodniczką całego spotkania. Jej symbolika pomaga opowiedzieć o przemianie, która dokonuje się w życiu przyszłej panny młodej — o zamknięciu jednego rozdziału i świadomym wejściu w kolejny.

Kobiety spotykają się w kręgu w otoczeniu kadzideł i świec. To przestrzeń zatrzymania, bliskości i obecności. W centrum znajduje się panna młoda, otoczona kobietami, które towarzyszą jej w tym ważnym momencie.

Rytuał rozpoczyna się od pożegnania starego etapu życia. Za pomocą symbolicznych gestów, słów i prostych obrzędowych działań panna młoda może podziękować temu, co było: swojej dotychczasowej historii,

doświadczeniom, relacjom, rolom i wersjom siebie, które doprowadziły ją do tego miejsca.

Następnie przychodzi czas na powitanie nowego. W kręgu kobiety przekazują jej życzenia, intencje, dobre słowa i symbole związane z wybraną boginią. To moment, w którym panna młoda może nazwać to, z czym chce wejść w kolejną odsłonę swojego życia — czego pragnie więcej, co chce pielęgnować i jaką kobietą chce być w nowym rozdziale.

Rytuał nie jest rekonstrukcją historycznego słowiańskiego obrzędu. Jest współczesną, autorską formą inspirowaną dawną symboliką, stworzoną po to, aby nadać wieczorowi panieńskiemu głębszy, osobisty wymiar.

To nie tylko spotkanie przyjaciółek przed ślubem. To kobiece przejście przez próg — chwila, w której można zatrzymać się pomiędzy „tym, co było” a „tym, co nadchodzi”, otoczyć pannę młodą wspólnotą kobiet i symbolicznie powiedzieć: „żegnamy to, co minęło i witamy kobietę, którą się stajesz”.

Rytuał podkreśla ten szczególny moment życia i nadaje mu wyjątkowy, mistyczny charakter.